

at udføre ret betydelige Gjerninger. Jeg slutter mig ganske til hans Bedømmelse af denne Underofficersklasse, og jeg tillader mig at paastaae, at Generalstabens Guider og Underofficererne i Artilleriet og i Ingenieurcorpset, ere saa fortrinlige Underbefalingsmænd, at der ikke findes bedre i nogen Armees. Naar man nu har en Underviisningsanstalt, som kan staae saadanne Mænd tilveie, hvorfor i al Verden saa nedlægge den? Have vi ikke daarlige Institutioner nok, og naar nu en Institution tilfulde opfylder sin Bestemmelse, hvorfor saa bortrydde den?

otte ærede Medlemmer have med Hensyn til Elefskolen stillet det Forslag, at der for det Første skal affattes en Premierlieutenant i Artilleriet — det er et Særkjende ved denne Sag, at Alle ere enige i, at Artilleriet har for saa Officerer, men saasnart der er Leilighed dertil, stryger man en eller anden Officer, her er saaledes strøget en Premierlieutenant — dernæst affatter man en Sergeant sammesteds og en Oversergeant i Infanteriet, og istedet derfor skal Skolen have en „civil Overlærer“ og to „civile Lærere“. Dette Forslag er mig i Sandhed gaadefuldt. Naar jeg seer efter i Motiverne, staaer der, at Grunden dertil er, at disse Elever foruden deres militære Uddannelse tillige skulle have „en almindelig Uddannelse“. Men det kan dog ikke være de Herrer's Mening paa en Maade at ville fornærme hele Hærens Officerscorps ved at sige, at der ikke skal findes Folk blandt dem, som have almindelig Dannelse og kunne meddele den til nogle Drengene paa 14—15 Aar. Det kan jeg paa ingen Maade troe er Meningen. Jeg har tænkt mig, at de Herrer maaskee have meent, at det skulde være den almindelige Uddannelse, som har faaet sit Præg gennem Universitetet; men i saa Henseende kan jeg berolige de Herrer med, at der baade i Linien og navnlig i de specielle Corps'er findes en Mængde Officerer, som ere Studenter, have taget anden Examen og opholdt sig i kortere eller længere Tid ved Universitetet. Men er det da maaskee den almindelige Uddannelse, som smager af Folkehøjskolen og af Seminarier, som man har tænkt sig som ønskelig hos Lærere for disse Elever? Hvis det er Til-

felbet, er der heller ingen Fare, idet dette Lovforslag jo aabner en rig Afgang for Folk, der komme fra den Art Underviisningsanstalter, til at blive Officerer. Men maaskee er dette Forslag kun et Udtryk for en Tanke, som ikke fremtræder i Ordene, maaskee er det den Tanke, at disse unge Mennesker blive haardt behand- lede, at de have det strengt, og at man derfor maa see at faae nogle civile Mænd ind som Lærere, for at de kunne passe paa, at Eleverne faae en mere human Behandling. Hvis de Herrer have denne Phantasi, saa maa jeg sige, at den er aldeles urigtig. Der er ganske vist en god militair Disciplin i Skolen, men der gaaer tillige en meget human Tone igjennem den, og jeg har aldrig hørt, at nogen Dreng der er bleven inhumant behandlet. De Herrer kunne, naar de see disse Drengene om Søndagen, naar de gaae ud at spadserere i deres Uniform, overbevise sig om, hvor glade og fornøjede de ere, og om, at de ikke lide Nød og ikke have det for strengt, thi ellers vilde de ikke see saa quikke ud. Underofficererne, der udgaae fra Skolen, vilde heller ikke være, som de ere, hvis de i Opværelsen vare haardt behandlede. — Dette fremmede Ord „civil“ giver mig endnu Anledning til at foresætte en Conjectur — det undrer mig iøvrigt, at den ærede første Forslagsstiller (Berg), der ellers med saa stor Tapperhed fører Krig mod alle fremmede Ord, har villet stille et Forslag, hvori et saadant fremmedt Ord forekommer. Altsaa, da „civil“ betyder, blandt meget andet, ogsaa „høflig“, have maaskee de ærede Medlemmer meent, at der idetmindste skulde være 1 høflig Overlærer og 2 høflige Lærere ved denne Skole; men jeg kan forsikre de Herrer om, at Soldaterne i Almindelighed og Officererne i Særdeleshed ere meget høflige Folk, saa der altid vil findes saadanne høflige Lærere i Skolen, og de behøve ikke at sætte nogen Bestemmelse derom ind i Loven. Men naar jeg nu ogsaa gaaer ud fra, at dette Ord „civil“ skal bethyde „Ikke-Militair“, saa vil jeg tillade mig at spørge om, hvorfra de Herrer da ville faae disse ikke-militaire Lærere. De Herrer maae jo ikke glemme, at denne Lov siger, at Enhver til den egentlige Krigstjeneste dygtig Mand skal være Soldat og skal, saa-